

то отчаяние, то и на тѣхъ нападне нѣкакавъ си ужасъ. Едни мѣтатъ кѣщите си, други криятъ тепсиите, саханете и въобще сичко, щото има каква-годе цѣна; момичетата и младите невѣсти са криятъ по таванете и по скривалищата; а мъжете припкватъ да посрѣшнатъ мохамедовите синове. Щомъ нашите щастливи господари слѣзатъ отъ конете си, то изведнашъ са захващатъ приказанія, повѣлѣния и заплашванія: нахранете конете, внесете въ кѣщи сѣдлата, завийте конете съ най-новите черги, постѣлете имъ сѣно подъ краката! А когато тие влѣзатъ въ кѣщи, то сѣднатъ около оджакътъ, накаратъ бѣлгарките да имъ изуять ботушите и да имъ омиятъ краката; а нѣкои турци искатъ даже да имъ отриятъ поганските крака жените и дѣвиците съ косите си. Послѣ това жените простиратъ да са сушатъ дрѣхите имъ и кърпатъ ги, ако има нейде сждрано, — друго-яче бѣдните бѣлгаре биватъ биени и убивани, ка-